HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

12 aprilie 2011 *

În cauza T-28/10,

Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, cu sediul în Strasbourg (Franța), reprezentată de A. Grolée, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 noiembrie 2009 (cauza R 635/2009-2), privind o cerere de înregistrare ca marcă verbală a semnului verbal EURO AUTOMATIC PAYMENT,

* Limba de procedură: franceza.

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, K. Jürimäe (raportor) și domnul M. van der Woude, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

având în vedere cererea depusă la grefa Tribunalului la 26 ianuarie 2010,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 16 aprilie 2010,

având în vedere memoriul în replică depus la grefa Tribunalului la 28 iunie 2010,

având în vedere că nicio cerere de stabilire a unei ședințe de judecată nu a fost formulată de părți în termenul de o lună de la comunicarea terminării procedurii scrise și hotărând, prin urmare, pe baza raportului judecătorului raportor și în temeiul articolului 135a din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 18 iulie 2008, reclamanta, Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul verbal EURO AUTOMATIC PAYMENT.

3 Produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea sunt din clasele 9, 35-38, 42 și 45 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, cu modificările și revizuirile ulterioare.

4 Prin Decizia din 6 aprilie 2009, examinatorul a admis cererea de înregistrare pentru toate serviciile din clasele 35, 37, 38, 42 și 45 și pentru anumite produse din clasele 9 și 36. În schimb, acesta a refuzat înregistrarea mărcii solicitate în ceea ce privește celelalte produse și servicii din clasele 9 și 36 în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și ale articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și, respectiv, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009]. Aceste produse și servicii corespund, pentru fiecare dintre clase, descrierii următoare:

— clasa 9: „Automate de vânzare, distribuitoare de bilete (a se citi«de numerar»), de tichete, de fișe de cont, de extrase de cont, automate de plată, automate bancare, cartele de memorie sau cu circuite integrate, cartele magnetice, cartele magnetice sau cu circuite integrate de identificare, cartele magnetice sau cu circuite integrate de plată, de credit sau de debit, cititoare de coduri de bare, detectoare de monede false, suporturi de date magnetice, suporturi de date optice, aparate pentru prelucrare de informații, aparate pentru intercomunicații, interfețe (informatică), cititoare (informatică), programe de calculator (programe înregistrate), programe de administrare de conturi, monitoare (programe de calculator), calculatoare, periferice de calculator, programe de calculatoare înregistrate, programe înregistrate de operare (pe calculator), posturi radiotelefonice, receptoare (audio, video), aparate telefonice, telefoane mobile, televizoare, mecanisme acționate prin introducerea unei monede pentru televizoare, transmițătoare (telecomunicații), unități centrale de prelucrare (procesoare), programe și materiale informatice care permit oferirea de servicii complete de bancă, de servicii specifice societății financiare și de asigurare la distanță, mai precis aparate și instrumente de plată electronică, material informatic de plată electronică, programe de calculator pentru tranzacții prin plata electronică, carduri de plată electronică, dispozitive electrice și electronice destinate administrării tranzacțiilor financiare”;

— clasa 36: „Afaceri bancare, afaceri financiare, afaceri monetare, servicii de cărți de credit, servicii de cărți de debit, operațiuni de schimb bancar, operațiuni de compensare (schimb), curtaj în bursă, creditare, transfer electronic de fonduri, operațiuni financiare, operațiuni monetare, tranzacții financiare, servicii de plată electronică, servicii de transfer electronic de valori, de fonduri, de capitaluri, de acțiuni, de devize și de orice alte titluri financiare, servicii de plată online prin rețeaua electronică de comunicare, curtaj și tranzacții prin rețeaua electronică de comunicare online”.

5 La 5 iunie 2009, reclamanta a formulat la OAPI o cale de atac împotriva deciziei examinatorului în măsura în care acesta a refuzat să înregistreze marca solicitată în ceea ce privește produsele și serviciile din clasele 9 și 36, astfel cum sunt descrise la punctul 4 de mai sus.

6 Prin decizia din 11 noiembrie 2009 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a doua de recurs a OAPI a respins calea de atac.

7 Camera de recurs a apreciat, întemeindu-se pe percepția pe care o au toți consumatorii medii și profesioniști anglofoni din Comunitatea Europeană asupra mărcii solicitate, că semnificația reținută de examinator pentru cei trei termeni din care se compune marca era corectă. Astfel, aceasta a considerat, pe de o parte, că expresia „euro automatic payment” desemna în mod direct destinația produselor din clasa 9, respectiv să permită realizarea plăților automate în euro și, pe de altă parte, că această expresie furniza informații directe cu privire la obiectul serviciilor din clasa 36, mai precis realizarea sau obținerea de plăți automate în euro. Prin urmare, camera de recurs a concluzionat, în special, că marca solicitată era descriptivă în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Concluziile părților

8 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— înregistrarea mărcii solicitate pentru toate produsele și serviciile din clasele 9 și 36;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în fața acestuia și în fața Tribunalului.

9 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere

10 OAPI invocă o cauză de inadmisibilitate întemeiată pe inadmisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere, solicitând Tribunalului să adreseze OAPI o somație de înregistrare a mărcii solicitate pentru toate produsele și serviciile în cauză.

11 Prin intermediul celui de al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită Tribunalului să înregistreze marca solicitată.

12 Această cerere poate fi interpretată în două moduri. Pe de o parte, ea poate fi înțeleasă în sensul că urmărește ca Tribunalul să oblige OAPI să efectueze înregistrarea mărcii solicitate. Or, potrivit unei jurisprudențe constante, conform articolului 63 alineatul (6) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul 207/2009], OAPI are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru executarea hotărârii instanței Uniunii. În consecință, nu este de competența Tribunalului să adreseze OAPI somații. Astfel, revine acestuia din urmă obligația de a acționa în conformitate cu dispozitivul și cu motivele hotărârii Tribunalului [Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/OAPI (Giroform), T-331/99, Rec., p. II-433, punctul 33, Hotărârea din 21 aprilie 2005, Ampafrance/OAPI – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Rec., p. II-1401, punctul 24, Hotărârea din 15 martie 2006, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia/OAPI – Ferrero (FERRÓ), T-35/04, Rec., p. II-785, punctul 15].

13 Pe de altă parte, cel de al doilea capăt de cerere invocat de reclamantă poate fi înțeles în sensul că urmărește ca Tribunalul să modifice decizia atacată conform articolului

65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, prin pronunțarea deciziei pe care camera de recurs ar fi trebuit să o adopte, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 40/94. Or, organele OAPI competente în materie nu adoptă decizii formale de constatare a înregistrării unei mărci comunitare care ar putea face obiectul unei căi de atac. În consecință, camera de recurs nu este competentă să soluționeze o cerere prin care se urmărește înregistrarea unei mărci comunitare. În aceste împrejurări, nici Tribunalul nu are competența de a soluționa o cerere de reformare având ca obiect modificarea de către acesta a deciziei adoptate în acest sens de o cameră de recurs [Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2009, Securvita/OAPI (Natur-Aktien-Index), T-285/08, Rep., p. II-2171, punctele 14 și 17-23].

14 Prin urmare, cel de al doilea capăt de cerere al reclamantei trebuie să fie respins ca inadmisibil.

Cu privire la admisibilitatea documentele prezentate în anexa 9 la cerere

15 OAPI susține că anexa 9 la cerere este inadmisibilă, întrucât conține elemente de probă care nu au fost prezentate pe parcursul procedurii desfășurate în fața acestuia.

16 Reclamanta nu contestă faptul că elementele de probă menționate sunt noi.

17 În acest sens, trebuie să se amintească faptul că, potrivit jurisprudenței, întrucât acțiunea introdusă la Tribunalul vizează controlul legalității deciziilor camerelor de

recurs ale OAPI în sensul articolului 65 din Regulamentul nr. 207/2009, rolul Tribunalului nu este de a reexamina împrejurările de fapt în lumina înscrisurilor prezentate pentru prima dată în fața sa. Astfel, admiterea acestor probe este contrară articolului 135 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, potrivit căruia memoriile părților nu pot modifica obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2003, DaimlerChrysler/OAPI (Calandru), T-128/01, Rec., p. II-701, punctul 18].

18 În speță, nu se contestă că elementele de probă cuprinse în anexa 9 la cerere sunt prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului. În consecință, documentele menționate trebuie respinse ca inadmisibile.

Cu privire la fond

19 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, primul întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 și al doilea întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament.

Argumentele părților

20 În ceea ce privește primul motiv, reclamanta susține că, din punctul de vedere al publicului relevant, nu există un raport suficient de direct și de concret între, pe de o

parte, semnul în litigiu și, pe de altă parte, produsele și serviciile pentru care a fost respinsă înregistrarea. În consecință, marca solicitată nu ar fi descriptivă, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

21 În primul rând, în ceea ce privește semnificația termenilor care compun semnul în cauză, reclamanta susține, pe de o parte, că termenul „euro" poate fi înțeles în sensul că se referă la moneda unică europeană și, pe de altă parte, că termenul „payment" semnifică „paiment" în franceză. În ceea ce privește termenul „automatic", care se traduce „automatique" în franceză, reclamanta susține că acest termen înseamnă „care este executată fără participarea voinței". Reclamanta susține, în plus, că termenul „automatic" nu are vreun înțeles care aparține domeniului bancar sau financiar.

22 În al doilea rând, în ceea ce privește semnificația expresiei „euro automatic payment" apreciată în ansamblu, reclamanta arată că faptul că termenii care o compun pot fi identificați imediat nu determină totuși caracterul descriptiv al mărcii. Aceasta susține că, deși camera de recurs nu a propus o semnificație pentru expresia „euro automatic payment", aceasta pare să se fi întemeiat pe cea reținută de examinator, respectiv „plată automată realizată în euro". Or, această expresie ar fi lipsită de semnificație directă, clară și imediat identificabilă, în ceea ce privește publicul relevant și produsele în cauză. Astfel, expresia „euro automatic payment" nu ar fi decât o noțiune vagă pentru consumatori, întrucât este cel puțin neobișnuit ca o plată să se efectueze în mod automat, adică fără să existe o manifestare de voință.

23 În al treilea rând, reclamanta susține că marca solicitată nu este descriptivă în ceea ce privește produsele din clasa 9, pentru care cererea de înregistrare a mărcii a fost respinsă.

24 *Primo*, în ceea ce privește, pe de o parte, „cartele[le] de memorie sau cu circuite integrate, cartele[le] magnetice, cartele[le] magnetice sau cu circuite integrate de identificare, cartele[le] magnetice sau cu circuite integrate de plată, de credit sau de debit, carduri[le] de plată electronică” (denumite în continuare „cartelele din clasa 9”) și, pe de altă parte, „suporturi[le] de date magnetice, suporturi[le] de date optice, aparate[le] pentru prelucrare de informații, aparate[le] pentru intercomunicații, interfețe[le] (informatică), cititoare[le] (informatică), programe[le] de calculator (programe înregistrate), programe[le] de administrare de conturi, monitoare[le] (programe de calculator), calculatoare[le], periferice[le] de calculator, programe[le] de calculatoare înregistrate, programe[le] înregistrate de operare (pe calculator), unități[le] centrale de prelucrare (procesoare), programe[le] și materiale[le] informatice care permit oferirea de servicii complete de bancă, de servicii specifice societății financiare și de asigurare la distanță, mai precis aparate și instrumente de plată electronică, material informatic de plată electronică, programe de calculator pentru tranzacții prin plata electronică, dispozitive electrice și electronice destinate administrării tranzacțiilor financiare” și „posturi[le] radiotelefonice, receptoare[le] (audio, video), aparate[le] telefonice, telefoane[le] mobile, televizoare[le], mecanisme acționate prin introducerea unei monede pentru televizoare, transmițătoare[le] (telecomunicații)” (denumite în continuare „produsele din clasa 9 care aparțin domeniului informațiilor și al telecomunicațiilor”), reclamanta susține în esență că în mod neîntemeiat camera de recurs a aplicat un raționament global produselor sus-menționate, din moment ce anumite cartele din clasa 9 nu ar permite realizarea unei plăți, iar anumite produse din clasa 9 care aparțin domeniului informaticii și al telecomunicațiilor nu ar putea conține un mecanism de plată.

25 *Secundo*, reclamanta arată că, în mod contrar afirmațiilor din decizia atacată, operațiunile realizate prin „distribuitoare de numerar”, prin „detectoare de monede false”, prin „automate bancare” și prin „cititoare de coduri de bare” menționate în mod distinct în cererea de înregistrare a mărcii nu pot fi analizate ca operațiuni de plată. Reclamanta susține astfel că marca în conflict nu este descriptivă în ceea ce privește aceste produse, nici în ceea ce privește una dintre caracteristicile lor.

26 *Terzo*, reclamanta arată că, în mod contrar afirmațiilor din decizia atacată, între „distribuitoare[le] de fișe de cont, de extrase de cont" menționate în cererea de înregistrare a mărcii și „distribuitoare[le] de numerar" nu există o legătură indisociabilă și, în orice caz, presupunând chiar că ar exista, acestea din urmă sunt, în sine, asemenea „distribuitoare[lor] de fișe de cont, de extrase de cont", străine de orice operațiune de plată.

27 *Quater*, în ceea ce privește „automate[le] de vânzare" și „distribuitoare[le] de numerar", întrucât plata efectuată pentru obținerea serviciului oferit de aceste aparate nu se realizează în mod automat, ci în mod voit, asocierea dintre termenul „automatic" și termenii „euro" și „payment" ar face expresia doar evocatoare, iar nu descriptivă în ceea ce privește aceste produse.

28 *Quinquies*, reclamanta susține că, atunci când a revendicat protecția mărcii solicitate în mod separat pentru fiecare dintre produsele din clasa 9, a înțeles să beneficieze de o protecție distinctă în ceea ce privește, pe de o parte, produsele care permit realizarea unei operațiuni de plată și, pe de altă parte, produsele străine de orice operațiune de plată.

29 În al patrulea rând, reclamanta susține că marca solicitată nu este descriptivă în ceea ce privește serviciile din clasa 36, astfel cum sunt menționate la punctul 4 de mai sus, pentru care cererea de înregistrare a mărcii a fost respinsă (denumite în continuare „serviciile din clasa 36").

30 *Primo*, în ceea ce privește serviciile de „curtaj în bursă", reclamanta susține că acestea corespund profesiei de intermediar care se interpune la bursă pentru schimbul de valori. Reclamanta susține că marca solicitată nu este descriptivă nici în ceea ce privește obiectul acestor servicii, nici în ceea ce privește o altă caracteristică a acestora din urmă. Aceeași concluzie ar fi aplicabilă în ceea ce privește serviciile de „curtaj prin rețeaua electronică de comunicare online".

31 *Secundo*, în ceea ce privește „operațiuni de schimb bancar", reclamanta contestă analiza camerei de recurs potrivit căreia aceste operațiuni ar implica realizarea unei plăți. Prin urmare, marca solicitată nu ar fi descriptivă nici în ceea ce privește aceste servicii, nici în ceea ce privește una dintre caracteristicile lor.

32 În al cincilea rând, reclamanta arată că, *primo*, în ceea ce privește produsele și serviciile menționate în cererea de înregistrare a mărcii, care fac parte din domeniul bancar și financiar, pentru care termenii „payment" și „euro" pot fi evocatori, întrucât expresia „euro automatic payment" este lipsită de semnificație directă, clară și imediat identificabilă, este cel mult evocatoare în ceea ce privește domeniul respectiv, după o analiză aprofundată efectuată de publicul relevant. În opinia reclamantei, produsele și serviciile în cauză sunt următoarele:

— în ceea ce privește clasa 9, „cartele magnetice sau cu circuite integrate de plată, de credit sau de debit, automate de plată, automate bancare, mecanisme acționate prin introducerea unei monede pentru televizoare, programe și materiale informatice care permit oferirea de servicii complete de bancă, de servicii specifice societății financiare și de asigurare la distanță, mai precis aparate și instrumente de plată electronică, material informatic de plată electronică, programe de

calculator pentru tranzacții prin plata electronică, carduri de plată electronică, dispozitive electrice și electronice destinate administrării tranzacțiilor financiare”;

— în ceea ce privește clasa 36, toate serviciile menționate la punctul 4 de mai sus cu excepția „operațiunilor de schimb bancar, curtaj în bursă, creditare, servicii de transfer electronic de acțiuni și de orice alte titluri financiare, curtaj prin rețeaua electronică de comunicare online”.

33 Or, având în vedere că pentru serviciile în cauză s-ar utiliza o expresie inexactă și incomprehensibilă, nu s-ar putea considera că marca solicitată este descriptivă. În susținerea argumentării sale, reclamanta invocă practica anterioară a OAPI, arătând că înregistrarea unui semn care este doar evocator nu poate fi refuzată în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

34 *Secundo*, în ceea ce privește celelalte produse și servicii vizate, care, în opinia reclamantei, nu fac parte din domeniul bancar și financiar, termenii „euro” și „payment” nu ar fi evocatori, ci arbitrari. Astfel, combinația termenilor „euro automatic payment” ar fi lipsită de semnificație. Prin urmare, nu ar fi descriptivă nici în ceea ce privește produsele și serviciile în cauză, nici în ceea ce privește una dinte caracteristicile acestora.

35 În consecință, reclamanta afirmă că marca solicitată nu este descriptivă în ceea ce privește produsele și serviciile a căror înregistrare se refuză, ci este arbitrară sau doar evocatoare în ceea ce le privește.

36 În al șaselea rând, reclamanta reproșează camerei de recurs că nu a demonstrat că marca solicitată ar fi „utilizat[ă] în mod obișnuit pentru comercializarea produselor sau serviciilor vizate". Astfel, camera de recurs nu ar fi demonstrat că semnul în cauză era utilizat sau putea fi utilizat în viitor în scopul descrierii.

37 OAPI contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

38 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora. Se consideră că aceste semne nu pot îndeplini funcția esențială a mărcilor de indicare a originii (Hotărârea Curții din 23 octombrie 2003, OAPI/Wrigley, C-191/01 P, Rec., p. I-12447, punctele 29 și 30).

39 În această perspectivă, semnele și indicațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 sunt cele care pot servi, într-o utilizare normală din punctul de vedere al publicului relevant, pentru a desemna fie direct, fie prin menționarea uneia dintre caracteristicile sale esențiale produsul sau serviciul pentru care se solicită înregistrarea [Hotărârea Curții din 20 septembrie 2001, Procter & Gamble/OAPI, C-383/99 P, Rec., p. I-6251, punctul 39, și Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2005, Metso Paper Automation/OAPI (PAPERLAB), T-19/04, Rec., p. II-2383, punctul 24].

40 Rezultă că, pentru ca un semn să intre sub incidența interdicției prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie să prezinte o legătură suficient de directă și de concretă cu produsele sau serviciile în cauză, de natură să permită publicului vizat să perceapă imediat și fără nicio reflecție suplimentară o descriere a produselor sau serviciilor în cauză ori a uneia dintre caracteristicile acestora (Hotărârea PAPERLAB, punctul 39 de mai sus, punctul 25).

41 Astfel, caracterul descriptiv al unei mărci trebuie apreciat, pe de o parte, în raport cu produsele sau serviciile pentru care este solicitată înregistrarea semnului și, pe de altă parte, în raport cu percepția publicului relevant asupra acestuia, publicul relevant fiind constituit de consumatorii acestor produse sau servicii [Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2007, Europig/OAPI (EUROPIG), T-207/06, Rep., p. II-1961, punctul 30].

42 În prezenta cauză, părțile nu contestă că în mod întemeiat camera de recurs a putut să considere că publicul relevant este constituit de consumatorii anglofoni ai Comunității, că acest public cuprinde profesioniști și neprofesioniști și că acest public este considerat a fi normal informat și suficient de atent și de avizat. De asemenea, nu se contestă că cele trei elemente verbale care compun marca solicitată sunt termeni în limba engleză care pot fi înțeleși de acest public.

43 Trebuie înlăturat de la început, întrucât este nefondat, argumentul reclamantei (a se vedea punctul 36 de mai sus) potrivit căruia camera de recurs nu a demonstrat că semnul în cauză era utilizat sau putea fi utilizat în viitor în scopul descrierii.

44 Astfel, din jurisprudență rezultă că, deși articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 urmărește un obiectiv de interes general, care impune ca semnele sau indicațiile descriptive în ceea ce privește categoriile de produse sau servicii pentru care se solicită înregistrarea să poată fi utilizate în mod liber de oricine

[Hotărârea OAPI/Wrigley, punctul 38 de mai sus, punctul 31], totuși aplicarea sa nu depinde de existența unei cerințe de disponibilitate concrete, actuale și serioase în beneficiul terților [Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2002, Streamserve/OAPI (STREAMSERVE), T-106/00, Rec., p. II-723, punctul 39].

45 Prin urmare, trebuie să se examineze, conform jurisprudenței amintite la punctul 40 de mai sus, dacă marca solicitată intră sub incidența interdicției prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009. În acest sens, în cadrul acestei analize, marca solicitată trebuie apreciată ca întreg (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 19 aprilie 2007, OAPI/Celltech, C-273/05 P, Rep., p. I-2883, punctele 78-80).

46 În ceea ce privește expresia „euro automatic payment", trebuie să se sublinieze că aceasta nu se îndepărtează de normele sintactice sau lexicale ale limbii engleze, cu care este, dimpotrivă, conformă [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2002, DaimlerChrysler/OAPI (CARCARD), T-356/00, Rec., p. II-1963, punctul 29]. În acest sens, părțile nu contestă faptul că adjectivul „automatic" determină în mod evident substantivul „payment".

47 În ceea ce privește semnificația elementelor din care este compusă marca solicitată, nu se contestă, pe de o parte, că elementul „euro" poate fi înțeles în sensul că face trimitere la moneda unică europeană și, pe de altă parte, că elementul „payment", care se traduce în franceză prin „paiement", are drept sens curent, având în vedere publicul relevant, plata unei sume de bani pentru executarea unei obligații pecuniare. În ceea ce privește semnificația elementului „automatic", în opinia reclamantei, acesta desemnează o acțiune care se execută fără participarea voinței. Prin urmare, tot în opinia reclamantei, expresia „euro automatic payment" ar fi lipsită de orice semnificație directă, clară și imediat identificabilă.

48 Totuși, deși termenul „automatic” face trimitere la un mecanism apt să efectueze el însuși o acțiune sau să utilizeze în mod autonom un procedeu, această împrejurare nu exclude posibilitatea ca mecanismul respectiv să fie declanșat, și chiar menținut, prin voința umană. Această situație se regăsește, de exemplu, în cazul domiciliierii unei plăți în beneficiul unui terț la o instituție bancară. Astfel, contrar susținerilor reclamantei, expresia „euro automatic payment” poate fi interpretată în sensul că face trimitere la instituirea unui proces automat de plată în euro care implică alegerea utilizatorului de a-l folosi în mod voit, în mod punctual sau continuu.

49 Pe de altă parte, contrar susținerilor reclamantei, OAPI arată în mod întemeiat că termenul „automatic”, derivat din familia de cuvinte din limba engleză a căror rădăcină este „automat”, este utilizat în mod frecvent în această limbă, în domeniul bancar și financiar. Astfel, de exemplu, „automat” desemnează în mod obișnuit un distribuitor automat de numerar, iar expresia „automated teller machine” desemnează un ghișeu automat sau un distribuitor automat de numerar. În consecință, publicul relevant nu va remarca nimic surprinzător și nici neobișnuit ca, în limba engleză, termenii „automatic” și „payment”să fie utilizați împreună în domeniul bancar și financiar.

50 În sfârșit, trebuie amintit că faptul că marca solicitată poate avea, astfel cum pretinde reclamanta, alte semnificații nu împiedică aplicarea motivului absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009. Astfel, potrivit jurisprudenței constante, înregistrarea unui semn verbal trebuie respinsă, în aplicarea acestei dispoziții, dacă, prin cel puțin una dintre semnificațiile sale posibile, desemnează o caracteristică a produselor sau serviciilor vizate [Hotărârea OAPI/Wrigley, punctul 38 de mai sus, punctul 32, și Hotărârea Tribunalului din 9 martie 2010, Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH), T-15/09, nepublicată în Repertoriu, punctul 39].

51 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se concluzioneze că în mod întemeiat camera de recurs a constatat că semnificația reținută de examinator pentru expresia „euro automatic payment", respectiv o plată automată în euro, este corectă. Astfel, această expresie trebuie interpretată în sensul că se referă la un mecanism de plată în euro pe care consumatorul a ales în mod voit să îl folosească în mod punctual sau continuu, care poate să efectueze el singur o acțiune sau să utilizeze în mod autonom un procedeu. Or, trebuie să se constate că această semnificație poate fi percepută de publicul relevant fără să fie necesară o analiză aprofundată sau demersuri intelectuale.

52 În consecință, argumentul reclamantei potrivit căruia expresia „euro automatic payment" este lipsită de semnificație directă, clară și imediat identificabilă trebuie respins ca fiind nefondat.

53 Astfel, în prezent trebuie să se aprecieze dacă, având în vedere semnificația care trebuie reținută pentru expresia „euro automatic payment", această expresie este descriptivă în ceea ce privește produsele și serviciile pentru care se solicită înregistrarea mărcii.

54 În această privință, în primul rând, în ceea ce privește normele fundamentale de procedură care trebuie respectate cu ocazia examinării unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare, din jurisprudență rezultă că, în ceea ce privește obligația de motivare, examinarea motivelor absolute de refuz trebuie să se facă distinct pentru fiecare dintre produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea mărcii și că, pe de altă parte, decizia prin care autoritatea competentă refuză înregistrarea unei mărci trebuie să fie motivată, în principiu, pentru fiecare dintre produsele sau serviciile respective [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 20 mai 2009, CFCMCEE/OAPI (P@YWEB CARD și PAYWEB CARD), T-405/07 și T-406/07, Rep., p. II-1441, punctul 54 și jurisprudența citată]. În plus, Curtea a precizat că această obligație de motivare rezultă din cerința esențială ca orice decizie a unei autorități naționale care refuză acordarea beneficiului unui drept recunoscut de dreptul comunitar să poată fi supusă unui control jurisdicțional destinat să asigure protecția efectivă a acestui drept și care, în acest scop, trebuie să se refere la legalitatea motivelor. Totuși, dacă același

motiv de refuz este invocat pentru o categorie sau un grup de produse sau servicii, autoritatea competentă se poate limita la o motivare generală pentru toate produsele sau serviciile respective (Hotărârea Curții din 15 februarie 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Rep., p. I-1455, punctele 34-37, și Hotărârea P@YWEB CARD și PAYWEB CARD, citată anterior, punctul 54).

55 Cu toate acestea, posibilitatea OAPI de a realiza o motivare generală cu privire la aplicarea unui motiv absolut de refuz unei categorii sau unui grup de produse sau servicii nu trebuie să aducă atingere obiectivului obligației de motivare, în temeiul articolului 253 CE și al articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, care constă în supunerea la un control jurisdicțional efectiv a unei decizii de refuz al înregistrării unei mărci comunitare. Prin urmare, în mod obligatoriu, produsele sau serviciile vizate trebuie să prezinte o legătură suficient de directă și de concretă între ele pentru a forma o categorie sau un grup de produse sau servicii suficient de omogene pentru a permite OAPI o astfel de motivare generală. Or, simplul fapt că produsele sau serviciile în cauză sunt din aceeași clasă în sensul Aranjamentului de la Nisa nu este suficient în acest scop, întrucât aceste clase cuprind deseori o mare varietate de produse sau servicii care nu prezintă obligatoriu o legătură suficient de directă și de concretă între ele (a se vedea Hotărârea P@YWEB CARD și PAYWEB CARD, punctul 54 de mai sus, punctul 55 și jurisprudența citată).

56 În al doilea rând, în ceea ce privește examinarea pe fond a unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare, din jurisprudență rezultă că în temeiul Regulamentului nr. 207/2009, OAPI trebuie să examineze o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare în raport cu toate produsele sau serviciile cuprinse în lista de produse sau servicii pentru care se cere înregistrarea, înțelegându-se că, în cazul în care această listă include una sau mai multe categorii de produse sau servicii, OAPI nu are obligația de a efectua analiza fiecăruia dintre produsele sau serviciile care fac parte din fiecare categorie, ci trebuie să examineze categoria respectivă ca atare [a se vedea în acest

sens Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2008, Reber/OAPI – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Rep., p. II-1927, punctele 22 și 23 și jurisprudența citată].

57 Prin urmare, în al treilea rând, având în vedere jurisprudența citată la punctele 54 și 55 de mai sus, trebuie să se considere, prin analogie, că, în ceea ce privește condițiile de fond referitoare la examinarea unei cereri de înregistrare a mărcii comunitare, astfel cum sunt menționate la punctul 56 de mai sus, OAPI nu poate efectua o examinare globală, pentru fiecare categorie de produse sau servicii, decât cu condiția ca produsele sau serviciile vizate să prezinte o legătură suficient de directă și de concretă între ele pentru a forma o categorie sau un grup de produse sau servicii suficient de omogene.

58 Prin prisma acestor principii, trebuie să se verifice dacă s-a examinat și s-a motivat suficient de către camera de recurs lipsa caracterului distinctiv al mărcilor solicitate în raport cu produsele și serviciile vizate.

— Cu privire la cartelele din clasa 9

59 În ceea ce privește cartelele din clasa 9, respectiv „cartele de memorie sau cu circuite integrate, cartele magnetice, cartele magnetice sau cu circuite integrate de identificare, cartele magnetice sau cu circuite integrate de plată, de credit sau de debit, carduri de plată electronică”, camera de recurs a considerat la punctul 20 din decizia atacată că, având în vedere că aceste cartele pot fi utilizate pentru efectuarea de plăți, marca solicitată este descriptivă în ceea ce privește destinația produselor în cauză.

60 În această privință, trebuie să se amintească mai întâi că, în măsura în care toate aceste produse, care se adresează aceluiași public, respectiv marele public, precum și profesioniștii, iau forma unei cartele prevăzute cu o bandă magnetică, cu circuite integrate sau cu un cip care poate înregistra sau transmite informații cu ajutorul unui instrument (numeric) de citire și de prelucrare a datelor, aceste produse constituie, în considerarea caracteristicilor și a funcțiilor lor similare, identice chiar, un grup omogen de produse.

61 Astfel, aceste cartele permit transferarea informațiilor și a datelor care sunt înregistrate pe acestea în interiorul unei rețele de comunicații, cum ar fi internetul, o rețea prin cablu sau prin satelit, către un prestator de servicii pentru a-i permite să îl identifice pe posesorul lor și dreptul său de acces. Or, un astfel de transfer de informații și de date poate să permită în mod special posesorilor acestor cartele, dacă este cazul cu titlu oneros, să acceseze rețeaua respectivă pentru a efectua plăți electronice (a se vedea, prin analogie, Hotărârea P@YWEB CARD și PAYWEB CARD, punctul 54 de mai sus, punctul 59 și jurisprudența citată).

62 Prin urmare, camera de recurs a putut să considere în mod justificat că, pe de o parte, această categorie de produse prezintă caracteristici comune, printre care aceea de a permite realizarea de plăți în euro, și, prin urmare, să efectueze o examinare globală, pe categorii, a cererii de înregistrare a mărcii comunitare solicitate pentru aceste produse și, pe de altă parte, să considere că publicul relevant, atunci când întâlnește produsele din această categorie, care poartă semnul „euro automatic payment”, va gândi imediat și fără nicio reflecție suplimentară că se află în prezența unor cartele care au ca obiect realizarea de plăți automate în euro.

63 În consecință, camera de recurs a reținut în mod întemeiat caracterul descriptiv al mărcii solicitate în ceea ce privește cartelele în cauză.

— Cu privire la produsele din clasa 9 care aparțin domeniului informaticii și al telecomunicațiilor

64 În ceea ce privește produsele din clasa 9 care aparțin domeniului informaticii și al telecomunicațiilor, respectiv „suporturi de date magnetice, suporturi de date optice, aparate pentru prelucrare de informații, aparate pentru intercomunicații, interfețe (informatică), cititoare (informatică), programe de calculator (programe înregistrate), programe de administrare de conturi, monitoare (programe de calculator), calculatoare, periferice de calculator, programe de calculatoare înregistrate, programe înregistrate de operare (pe calculator), unități centrale de prelucrare (procesoare), programe și materiale informatice care permit oferirea de servicii complete de bancă, de servicii specifice societății financiare și de asigurare la distanță, mai precis aparate și instrumente de plată electronică, material informatic de plată electronică, programe de calculator pentru tranzacții prin plata electronică, dispozitive electrice și electronice destinate administrării tranzacțiilor financiare” care aparțin domeniului informaticii, precum și „posturi radiotelefonice, receptoare (audio, video), aparate telefonice, telefoane mobile, televizoare, mecanisme acționate prin introducerea unei monede pentru televizoare, transmițătoare (telecomunicații)”, care aparțin domeniului telecomunicațiilor, camera de recurs a considerat, la punctul 22 din decizia atacată, că toate aceste produse pot conține un mecanism de plată automată și că, prin urmare, exista o legătură suficient de directă și de concretă între marca solicitată și produsele menționate.

65 În primul rând, în ceea ce privește produsele din clasa 9 care aparțin domeniului informaticii, în măsura în care toate aceste produse, care se adresează aceluiași public, respectiv marele public, precum și profesioniștii, pot efectua înregistrarea, stocarea, prelucrarea, transferul și retransmiterea informațiilor și a datelor, aceste produse constituie, în considerarea caracteristicilor și a funcțiilor lor similare, identice chiar, un grup omogen de produse. Astfel, pentru aceleași motive expuse la punctul 61 de

mai sus în ceea ce privește cartelele, aceste produse permit utilizatorilor lor, în special, să efectueze plăți electronice, inclusiv la distanță.

66 Prin urmare, camera de recurs a putut în mod justificat, pe de o parte, să considere că această categorie de produse prezintă caracteristici comune, printre care aceea de a permite realizarea de plăți în euro, și, prin urmare, să efectueze o examinare globală, pe categorii, a cererii de înregistrare a mărcii comunitare solicitate pentru aceste produse și, pe de altă parte, să considere că publicul relevant, atunci când întâlnește produsele din această categorie, care poartă semnul „euro automatic payment", va gândi imediat și fără nicio reflecție suplimentară că se află în prezența unui produs conectat la o rețea de comunicații care conține un mecanism de plată automată care îi permite să realizeze direct plăți în euro prin intermediul acestei rețele.

67 În al doilea rând, în ceea ce privește produsele din clasa 9 care aparțin domeniului telecomunicațiilor, în măsura în care toate aceste produse care se adresează aceluiași public, respectiv marele public, precum și profesioniștii pot efectua înregistrarea, stocarea, prelucrarea, transferul și retransmiterea informațiilor și a datelor, aceste produse constituie, în considerarea caracteristicilor și a funcțiilor lor similare, identice chiar, un grup omogen de produse. Astfel, pentru aceleași motive expuse la punctul 61 de mai sus în ceea ce privește cartelele, aceste produse permit utilizatorilor lor, în special, să efectueze plăți electronice, inclusiv la distanță. Este adevărat și în ceea ce privește „mecanisme[le] acționate prin introducerea unei monede, pentru televizoare", în măsura în care aceste mecanisme, cum ar fi un decodor sau o cutie de recepție a programelor de televiziune cu plată oferite printr-o rețea prin cablu sau prin satelit, sunt echipate atât cu un card (adeseori denumit „smartcard"), cât și cu un dispozitiv care permite introducerea acestui card pentru autorizarea accesului cu plată la o astfel de rețea (a se vedea, prin analogie, Hotărârea P@YWEB CARD și PAYWEB CARD, punctul 54 de mai sus, punctul 59 și jurisprudența citată).

68 Prin urmare, camera de recurs a putut să considere în mod justificat, pe de o parte, că această categorie de produse prezintă caracteristici comune, printre care aceea de a permite realizarea de plăți în euro, și, prin urmare, să efectueze o examinare globală, pe categorii, a cererii de înregistrare a mărcii comunitare solicitate pentru aceste produse [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 23 septembrie 2009, France Télécom/OAPI (UNIQUE), T-396/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 29] și, pe de altă parte, să considere că publicul relevant, atunci când întâlnește produsele din această categorie, care poartă semnul „euro automatic payment", va gândi imediat și fără nicio reflecție suplimentară că se află în prezența unui produs conectat la o rețea de comunicații care conține un mecanism de plată automată care îi permite să realizeze direct plăți în euro prin intermediul acestei rețele.

69 În consecință, camera de recurs a reținut în mod întemeiat caracterul descriptiv al mărcii solicitate în ceea ce privește produsele care aparțin domeniului informaticii și al telecomunicațiilor care fac obiectul cauzei.

— Cu privire la celelalte produse din clasa 9

70 În primul rând, în ceea ce privește „automate[le] de plată" și „automate[le] bancare", trebuie să se constate, asemenea camerei de recurs la punctul 15 din decizia atacată și contrar susținerilor reclamantei că finalitatea celor dintâi, precum și o finalitate posibilă și probabilă a celor din urmă este efectuarea de plăți automate.

71 Prin urmare, marca solicitată va fi percepută ca desemnând o funcție tehnică a produselor vizate, respectiv posibilitatea de a efectua plăți în euro, sau ca referindu-se la una dintre calitățile acestora, mai precis caracterul automat, fiind posibil ca

aceasta să conteze în cazul alegerii unor astfel de produse de către publicul relevant. În consecință, marca solicitată informează publicul relevant cu privire la una dintre caracteristicile esențiale ale produselor în cauză, respectiv faptul că au sau că pot avea un mecanism care permite realizarea de plăți automate în euro.

72 Rezultă că întrucât, din punctul de vedere al publicului relevant, expresia „euro automatic payment" poate fi utilizată în mod obișnuit în comerț pentru a desemna „automate de plată" și „automate bancare", camera de recurs a considerat în mod întemeiat că marca în litigiu este descriptivă în ceea ce privește destinația produselor respective.

73 În al doilea rând, în ceea ce privește „detectoare[le] de monede false", „automate[le] de vânzare", „distribuitoare[le] de tichete" și „cititoare[le] de coduri de bare", camera de recurs a considerat la punctele 17, 19 și 21 din decizia atacată că toate aceste produse fie conțin un mecanism de plată automată, fie sunt încorporate într-un astfel de mecanism. De altfel, camera de recurs a precizat la punctele 19 și 21 din decizia atacată că „detectoare[le] de monede false" și „cititoare[le] de coduri de bare" pot fi strâns legate de aceste dispozitive de plată automată, cum ar fi distribuitoarele automate de tichete sau de alte obiecte și că, prin urmare, pot avea aceeași destinație ca acestea din urmă.

74 În continuare, astfel cum s-a arătat la punctul 51 de mai sus, trebuie să se interpreteze că o plată automată în euro se referă la un mecanism pe care consumatorul a ales în mod voit să îl folosească în mod punctual sau continuu, care poate să efectueze el singur o acțiune sau să utilizeze în mod autonom un procedeu.

75 Din considerațiile precedente rezultă că, spre deosebire de susținerile reclamantei, caracterul automat al unei plăți în euro efectuate prin „automate de vânzare" și prin „distribuitoare de tichete" nu exclude o manifestare de voință din partea consumatorului.

76 În consecință, camera de recurs a considerat în mod întemeiat că marca în litigiu este descriptivă în ceea ce privește destinația „detectoare[lor] de monede false", a „automate[lor] de vânzare", a „distribuitoare[lor] de tichete" și a „cititoare[lor] de coduri de bare", în sensul că produsele în cauză conțin un mecanism de plată automată sau pot fi încorporate într-un astfel de mecanism.

77 În al treilea rând, în ceea ce privește „distribuitoare[le] de numerar", camera de recurs a considerat, la punctul 18 decizia atacată, că, atunci când un distribuitor de bilete de bancă îi elibera o anumită sumă titularului cardului bancar, instituția bancară căreia îi aparținea distribuitorul respectiv doar plătea o sumă în executarea unei obligații având ca obiect stingerea unei datorii a băncii față de titularul cardului bancar. În consecință, marca solicitată este descriptivă în ceea ce privește aceste produse, a căror destinație este strâns legată de conceptul de plată. Or, este necesar să se considere că, spre deosebire de susținerile reclamantei, nu este exclus ca, văzând marca solicitată, publicul relevant să o perceapă ca descriind în special operațiunile de retragere de bani lichizi, acestea din urmă fiind asimilate plăților.

78 În orice caz, trebuie să se constate, asemenea OAPI, că distribuitoarele de numerar pot oferi o gamă largă de servicii, mai mult decât o simplă retragere de numerar, cum ar fi realizarea de plăți sau de viramente, ori, astfel cum se precizează la punctul 18 din decizia atacată, eliberarea de fișe de cont. Prin urmare, indicațiile potrivit cărora un produs poate permite realizarea de plăți automate în euro vor fi percepute de publicul relevant ca fiind descriptive, cu condiția ca această caracteristică să fie pertinentă în raport cu produsul vizat [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 9 martie

2010, hofherr communikation/OAPI (NATURE WATCH), T-77/09, nepublicată în Repertoriu, punctul 30], ceea ce în prezenta cauză este evident.

79 Prin urmare, camera de recurs a reținut în mod întemeiat că marca solicitată este descriptivă în ceea ce privește destinația „distribuitoare[lor] de numerar".

80 În plus, trebuie să se sublinieze că cerința disponibilității menționată la punctul 44 de mai sus, potrivit căreia semnele sau indicațiile descriptive în ceea ce privește categoriile de produse sau servicii pentru care se solicită înregistrarea trebuie să poată fi utilizate în mod liber de oricine, presupune ca expresia „euro automatic payment" să poată fi utilizată în mod liber de concurenții reclamantei, care pot încorpora în distribuitoarele lor de numerar un mecanism de plată automată în euro.

81 În al patrulea rând, în ceea ce privește „distribuitoare[le] de fișe de cont, de extrase de cont", camera de recurs a apreciat, în esență, la punctul 18 din decizia atacată că acestea sunt strâns legate de „distribuitoare[le] de numerar", întrucât aceste două produse sunt încorporate în unul și același aparat, și că, în consecință, marca solicitată ar fi percepută cu aceeași conotație descriptivă în ceea ce privește ambele produse în cauză.

82 Astfel, trebuie să se constate că „distribuitoare[le] de fișe de cont, de extrase de cont", pe de o parte, și „distribuitoare[le] de numerar", pe de altă parte, pot fi reunite în unul și același dispozitiv și că, prin urmare, asemenea celor din urmă, primele pot oferi și alte servicii. Așadar, publicul relevant va percepe faptul că marca solicitată descrie o

caracteristică esențială a produselor în cauză, mai precis că pot conține un mecanism de plată automată în euro.

83 Prin urmare, camera de recurs a constatat în mod întemeiat că marca solicitată este descriptivă în ceea ce privește „distribuitoare[le] de fișe de cont, de extrase de cont".

84 Din ansamblul considerațiilor precedente rezultă că, având în vedere dispozițiile articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, camera de recurs a considerat în mod întemeiat că marca solicitată este descriptivă în ceea ce privește produsele din clasa 9, astfel cum sunt menționate la punctul 4 de mai sus.

— Cu privire la serviciile din clasa 36

85 În ceea ce privește serviciile din clasa 36, trebuie să se constate, în primul rând, pe de o parte, că toate sunt oferite în special în sectorul bancar, financiar și informatic pentru executarea tranzacțiilor financiare și comerciale și că, pe de altă parte, contrar susținerilor reclamantei, toate aceste servicii implică realizarea unei operațiuni de plată fie prin intermediul unui card, fie, dacă este cazul, pe cale electronică.

86 În acest sens, având în vedere argumentele expuse de reclamantă (a se vedea punctele 30 și 31 de mai sus), trebuie să se precizeze că această situație se regăsește în special, astfel cum a considerat în mod întemeiat camera de recurs, în cazul serviciilor de curtaj în bursă sau într-o rețea electronică de comunicare online, în care curtierul mandatat poate efectua, în interesul unui beneficiar, operațiuni de plată a unor titluri pe piața vizată. De asemenea, în mod întemeiat camera de recurs a apreciat în esență

că serviciile de schimb bancar sunt bazate pe o operațiune de plată menită să convertească valutele între ele.

87 În aceste condiții, toate serviciile din clasa 36 au o caracteristică comună și chiar același obiect, astfel încât se poate considera că fac parte dintr-un grup omogen de servicii și că o examinare globală, pe categorii, precum cea de la punctele 25-27 din decizia atacată, potrivit căreia serviciile în discuție oferă posibilitatea de a realiza sau de a obține plăți automate în euro, este suficientă pentru examinarea pe fond a cererii de înregistrare a mărcii solicitate care le desemnează (a se vedea, prin analogie, Hotărârea P@YWEB CARD și PAYWEB CARD, punctul 54 de mai sus, punctul 80).

88 Or, în al doilea rând, trebuie să se constate că, din punctul de vedere al publicului relevant, există un raport suficient de direct și de concret între, pe de o parte, semnul verbal „euro automatic payment” și, pe de altă parte, calitatea specifică a tuturor serviciilor din clasa 36 constând în faptul că acestea pot permite realizarea sau recepționarea plăților automate în euro, eventual pe cale electronică, care este strâns legată de noțiunea de caracter automat, în contextul tranzacțiilor comerciale și financiare care fac parte din domeniul bancar, financiar și informatic.

89 Pe de altă parte, trebuie respins argumentul reclamantei potrivit căruia OAPI ar fi recunoscut în practica sa decizională anterioară că o marcă care este doar evocatoare în ceea ce privește domeniul bancar și financiar la care se refereau serviciile vizate nu este descriptivă în ceea ce privește serviciile respective. Astfel, trebuie amintit că deciziile privind înregistrarea unui semn ca marcă comunitară adoptate de camerele de recurs în temeiul Regulamentului nr. 207/2009 sunt emise conform unei competențe reglementate, iar nu al vreunei puteri discreționare. În consecință,

legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată doar pe baza acestui regulament, astfel cum a fost interpretat de instanța Uniunii, iar nu pe baza unei practici decizionale anterioare a acestora (Hotărârea STREAMSERVE, punctul 44 de mai sus, punctul 66).

90 Prin urmare, trebuie să se considere, astfel cum a considerat camera de recurs la punctul 24 din decizia atacată, că, din moment ce expresia „euro automatic payment" furnizează informații directe cu privire la obiectul serviciilor din clasa 36, semnul solicitat poate fi o simplă descriere a naturii în sine sau a obiectului serviciilor respective.

91 În aceste condiții, având în vedere dispozițiile articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, camera de recurs a considerat în mod întemeiat că marca solicitată este descriptivă în ceea ce privește serviciile din clasa 36, astfel cum sunt menționate la punctul 4 de mai sus.

92 Concluziile rezultate la punctele 84 și 91 de mai sus nu pot fi repuse în discuție de argumentul reclamantei, expus la punctele 32-35 de mai sus, potrivit căruia expresia „euro automatic payment" nu ar fi descriptivă, ci evocatoare și chiar arbitrară, în funcție de faptul dacă produsele și serviciile vizate de cererea de înregistrare a mărcii aparțin sau nu aparțin domeniului bancar și financiar.

93 Astfel, din jurisprudență rezultă că, dacă descrierea înseamnă desemnarea directă a obiectului, a calității sau a caracteristicilor produselor și serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, evocarea se caracterizează prin lipsa unei legături suficient de strânse între, pe de o parte, marca solicitată și, pe de altă parte, produsele sau

serviciile vizate, astfel încât aceasta nu excede domeniul licit al sugestiei [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2001, Sunrider/OAPI (VITALITE), T-24/00, Rec., p. II-449, punctele 22 și 24].

94 Prin urmare, având în vedere că s-a demonstrat că expresia „euro automatic payment" este descriptivă în ceea ce privește produsele din clasa 9 și serviciile din clasa 36, această expresie intră în sfera descrierii, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 și nu poate intra în sfera evocării.

95 Având în vedere considerațiile precedente, camera de recurs a reținut în mod întemeiat caracterul descriptiv al mărcii solicitate în ceea ce privește produsele și serviciile din clasele 9 și 36, astfel cum sunt menționate la punctul 4 de mai sus. Prin urmare, primul motiv trebuie respins ca nefondat.

96 Având în vedere că, potrivit jurisprudenței constante, din modul de redactare a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 rezultă foarte clar că este suficient ca unul dintre motivele absolute de refuz enumerate în cadrul acestei dispoziții să fie aplicabil pentru ca semnul să nu poată fi înregistrat ca marcă comunitară [Hotărârea Curții din 19 septembrie 2002, DKV/OAPI, C-104/00 P, Rec., p. I-7561, punctul 29, și Hotărârea Tribunalului din 8 iulie 2008, Lancôme/OAPI – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, Rep., p. II-1733, punctul 51], nu mai este necesară examinarea celui de al doilea motiv invocat de reclamantă, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv.

97 Prin urmare, este necesar să se respingă în totalitate acțiunea.

Cu privire la cheltuielile de judecată

98 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OAPI.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea.**

2) **Obligă Euro-Information – Européenne de traitement de l'information la plata cheltuielilor de judecată.**

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 12 aprilie 2011.

Semnături